

Spomienka na Sedembolestnú Pannu Máriu na Galambe v jeseni 2017

GALAMBA – tajuplný názov už viac-menej neexistujúcej osady v Cerovej vrchovine Novohradského regiónu, 10 km južne od Filákova. Situovaná v širšom údolí Babského potoka.

Je presne polovica mesiaca sobota, 15. septembra. Na listnatých stromoch sa objavujú prvé jemne inak sfarbené listy ako zelené, čo je predzvesťou, že príroda sa začína pomaly prezliekať do pestrofarebných šiat jesene. Po daždivých dňoch sa obloha síce vyjasňuje, ale po nej sa pomerne rýchlo presúvajú rôzne veľké biele mraky. Je príjemne teplo, čo umocňuje kolorit očakávanej oslavy. Do scenérie prírody je priam vsadená, zo všetkých strán otvorená drevená kaplnka s kamennou dlažbou. Oltár nahrádza nádherná, nesmiernu bolesť vyjadrujúca PIETA. Celá kaplnka je vyzdobená kyticami farebných kvetov a pripravená na slávnosť i hostí. Tí prichádzajú jednotlivo i v skupinkách väčšinou autami, na bicykli, ale i po svojich. Schádzajú sa tu farníci z celého Slovenska od Prešova po Trnavu. Tesne pred druhou prichádza spievajúci sprievod Františkánskej mládeže (Gifráci) plný radosti a optimizmu. Idú z Filákova pešo, vedie ich brat Filip z Trnavy a brat Jose z Bratislavy.

Celá liturgia sa nesie v duchu oslavy Sedembolestnej Panny Márie "Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu" s kázňou hlavného celebranta p. Jakuba Martausa OFM, duchovného správcu Galamby z Filákova. Na omši zaznieva spievaný skvost - Magnifikat pod taktovkou malého orchestra sediaceho v otvorenej krajine. Liturgia končí prijímaním, slávnostným požehnaním a pozvaním na agapé a na malý kultúrny program Gifrakov.

Pohostenie pripravili domorodci z okolitých obcí a bolo z čoho vyberať. Vôňa dobrôt dráždila chuťové poháriky už počas omše. Podávalo sa na lúke za potôčikom vedľa kaplnky a pustovne za symbolické 1 euro. Čakajúc na dobroty v radoch a konzumujúc ich na parádnych svojpomocne vyrobených stoloch sa rozprúdila debata a určite sa vynárali i spomienky. Bolo milé a priam dojímavé, ako sa chceli všetci do jedného rozprávať s bratom Filipom, ako mu chceli podať ruku, ako ho chceli objasniť, ako mu chceli niečo ukázať, dotknúť sa ho, nestačil len úsmev...! V tom momente som mala pocit, že je to náš "Slovenský František", veď aj Gifráci si hovoria "Filipove (Františkove?) deti". Celý priestor pôsobil ako jedno veľké zohraté, dobrosrdečné, láskavé spoločenstvo – **krásne!!!** Lásku bolo cítiť všade. Brat Filip tu prežil len pár rokov svojho života a zanechal viditeľnú stopu na kaplnke a na pustovni. Čo je však najvzácnejšie, zanechal viditeľnú stopu na **ľudoch**.

Nebol to masový Šaštín, ale bolo to niečo jedinečné; dôstojná oslava pod holým nebom bližšie k Bohu i Panne Márii. Netrufnem si odhadnúť počet (400-500- viac?), ale všetky pripravené lavičky boli obsadené a veľký trávnatý priestor tiež. Sediac na tráve dominovali Gifráci – mládež, tak prepotrebná na pokračovanie a odovzdávanie duchovných hodnôt nasledujúcim generáciám. Pripadalo mi to ako z inej galaxie. A už teraz sa teším, samozrejme ak mi to Pán dovolí, na Sedembolestnú na Galambe tento rok.

Ďakujem VÁM neznámym známym, že som mohla nasávať výnimočnosť chvíle priamo v centre diania. Odchádzala som naplnená radosťou a **Láskou**. Cestou domov sa mi neustále vynárala otázka:

"Prečo nemôže byť celý svet ako jedna malá Galamba?"

Marica